

met, da Overenskomsten af 1902 maa træde i Virksomhed; men der har ikke været noget Tidspunkt, saa vidt jeg kan se, hvor denne Overenskomst er traadt ud af Virksomhed, idet den nemlig aldrig har været gjort gældende. Derfor kan jeg ikke se, at Ministeriet kan være berettiget til paa denne Maade at løse dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke blande mig i det retslige Spørgsmaal, skønt jeg hælder meget til den Anskuelse, at Staten maa være forpligtet til at betale Skaden, da Staten fra Begyndelsen af stærkt har gjort sin Ejendomsret gældende, og den har ikke, da Broen var bygget og skulde benyttes af Selskabet, skænket den til Baneselskabet, men stærkt gjort gældende, at den var og blev Ejeren. Det er ogsaa udtalt af kgl. Kommissarius Skrike, som ordnede Forholdene paa hint Tidspunkt. Han har ved en senere Lejlighed, da der var et saadant Beløb at betale, staaet bestemt paa, at Staten uagtet § 5 i Overenskomsten af 1902 dog maatte være den, der som Ejer af Broen maatte bære denne Skade. Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger; Bevillingen bør sikkert vedtages, men den dertil knyttede Forudsætning, som er opstillet, bør efter min Mening ikke kunne forandre det bestaaende Retsforhold. Det maa blive en Afgørelse, som træffes paa anden Maade mellem de interesserede Parter.

Under Nr. 128 ville ærede Medlemmer finde en længere Skrivelse angaaende Iværksættelsen af Forsøg med Udplantning af Fyr paa Sandø, Suderø og Vaagø blandt Færøerne. Skrivelsen viser, at de Bestræbelser, man har gjort sig, og som ere gennemførte ved Hedeselskabets Mellekomst, ikke have slaaget an paa Færøerne. Denne Træplantning er ikke bleven til noget, og det synes, at det har grebet noget forstyrrende ind i særlige færøske Retsforhold. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal; enhver af de Herrer, som maatte interessere sig for Sagen, vil finde al fornøden Oplysning i den Indberetning fra Det danske Hedeselskab, der er aftrykt i Betænkningen Sp. 2007—2010.

Tilbage staar at omtale en Sag, som er kommen op her i denne Betænkning, uagtet den i og for sig ikke hører hjemme her. Det er en Sag, som ærede Medlemmer ville finde omtalt under Nr. 23 Sp. 1873—1892, altsaa en ret omfattende Sag. Jeg maa først gøre et Par Bemærkninger angaaende selve den Omstændighed, at denne Skrivelse overhovedet findes her, da den ikke refererer sig til nogen Bevilling paa

dette Tillægsbevillingslovsforslag. Denne Skrivelse af 21. Februar 1912 modtog Finansudvalget fra Landbrugsministeriet, medens man beskæftigede sig med Finansloven mellem anden og tredje Behandling, og Meningen var, at denne Skrivelse skulde have været optagen blandt Bilagene til Ændringsforslagene til Finanslovens tredje Behandling. Imidlertid fandt et af Medlemmerne af Finansudvalget, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), at Skrivelsen var af et saadant Indhold, at han hertil burde knytte Bemærkninger, og han gjorde Krav paa at faa disse Bemærkninger indførte i Betænkningen. Det var noget, Flertallet fandt meget uheldigt, idet disse Bilag til Ændringsforslagene til tredje Behandling ikke er en Betænkning, og de vilde faa en ny Karakter, hvis man vilde tillade, at en saadan Drøftelse fandt Optagelse deri. Som Følge deraf afgjorde Flertallet, at man ikke kunde imødekomme det ærede Medlem i Henseende til at optage et saadant Svar. Da det imidlertid vakte megen Utilfredshed, fremkom der et Forslag fra Finansudvalgets Formand om, at man kunde trykke Skrivelserne op i Betænkningen til Tillægsbevillingsforslaget, da det selvfølgelig paa ingen Maade havde været Flertallets Hensigt at ville afskære det ærede Medlem fra at komme med sine Bemærkninger. Men man forstod for øvrigt ikke, af hvilken Grund det kunde være ham magtpaaliggende at faa sine Bemærkninger frem her, thi det stod jo det ærede Medlem frit for saavel her i Salen som i Pressen, saa snart disse Skrivelser vare blevne overgivne til Offentligheden, at knytte dertil hvilke som helst Bemærkninger han maatte ønske. Det er altsaa Grunden til, at Skrivelserne nu komme frem i Betænkningen til Tillægsbevillingslovsforslaget.

For øvrigt knytter der sig til det nu omtalte nogle Omstændigheder, som forekomme mig ikke at burde gaa hen uomtalte. Hvad der er foregaaet med Hensyn til disse Skrivelser i Finansudvalget, har været Genstand for Avisartikler, og disse Avisartikler have dels hvilet paa ganske mangelfulde Oplysninger om, hvad der virkelig er foregaaet, dels have de tilladt sig ret nærgaaende Uartigheder overfor Udvalgets Medlemmer, saa det kan ikke siges, at Udvalgets Ret er bleven tilstrækkelig værnnet under Forhandlingen om disse Anliggender. Da det altsaa har været omtalt paa den Maade i Aviserne, maa det ogsaa være berettiget at sige, at den Udfærdigelse, som forelaa fra det ærede